

L'ALL

Periòdic defensor dels interessos morals i materials de la comarca

NUM. 1

OLOT 24 DE JULIOL DE 1914

ESTIU I

Nº 2738

El preu del nombre corrent el posem ben baratet perque estigui a l'alcanç de tots els capitalistes: 10 CTS. però el del nombres atrassats serà una miqueta més car: 20 CTS., perque lo atrassat és més antic, i ja se sab que les coses antigues inspiren molt respecte, i per lo tant son més apreciades.

L'ALL sortint de les tenebres

LEMA: Moralitat, justícia... i bon pès!

Tenim l'honor...

Uns quants, aixelabrats com se suposa, hem tingut el mal pensament de fer-ne una de les nostres; però com que aquets *quants* soms uns xics masses, els partidaris que tinguem i no tinguem se les hauràn d'haver amb un nostre amic molt espavilat (modestia apart, encara que no hu sembli) que vindrà a ser una especie de representant de la santa causa que ens proposem defensar a tort i a dret, per a dirimir les qüestions que per ella se sucitin i augmentar progressivament els grans disgustos que de segur ocasionarém en aquesta trista vida.

Permeti-s'ens, *pués*, avans que tot, que com bons fills de cases bones que tots soms i per lo tant molt ben educats, fem la deguda presentació del que per nosaltres parlarà. Aixís es que, barret en ma i elegantment inclinada la nostra esbelta còrpora, diem:

Olotins devots, noies maques i catxondes, senyores de familia honrada i senyores que no en son, mascles de la terra del foc i demés mortals que no sou ni carn ni peix: Tenim l'honor altíssim de presentar-vos el nostre aixerit quefe, que es l'herald de la alegria, consol de les xicotes boniques, emperador de... l'imperi de la xerínola, dispensador de gracies i mercés a tots els feligressos de la santa comunió del riure, únic Tenorio invencible en les conquestes amoroses, atracador de la tristesa, assesi de la senyora monotonía, guillotinaire del tetricisme i amo i senyor que'n les hores nocturnes dels dissaptes setmanals tindrà la seva sede pontificia, en el ram de la barrila, al bell mitg de la Plaça d'Alfons XII, aont amb son envejat ceptre mantindrà a la dreta el foc sagrat de l'amor, i a la esquerra la font caudalosa del xiste que rajará purificant entre l'agradable cascabelleig de la rialla continua. (¡Quin final de paragraf més pistonut que'ns ha sortit!)

¿La seva gracia? Ne te moltes, com tot el masculinisme i feminisme militant tindrán ocasió de coneixer, per sana i deliciosa experiencia, en el decurs de la seva vida alegre. Però la que'n aquets crítics moments d'expansió territorial ens interessa fer sapiguer a tota la humanitat, es la gracia del nom, i aquest, com ja deuen haver vist en la capsalera del des de avui setmanari d'Olot —pel caracter de la lletra, pel monosilab i per la pronunciació, segurament recordarà a molts passades gestes espeluçnants—, es un nom sonor, *voluptuós*, potser un xic prosaic; pero... ¡vaja! sempre procurarém tenir la nostra lluminosa pensa a la falda de les musses, i les pregarem, amb tota la devoció ascética de que soms capassos, que treguin la regadora grossa i 'ns reguin l'intel·ligencia amb la benefactora pluja de

l'immortal poesia romàntica que elles inspiren, per a que se emocionin totes les noies boniques que hagin entrat i ballin en el sarau de la pubertat.

Peró amables llegidors, no tot han de ser flors i violes en aquesta miserable vida, ja que 'ls *alls* tambe couen per naturalesa; i aquet que teniu aquí al devant i que ara amb tanta atenció llegiu, no es pas diferent dels altres, i, per lo tant, no pot pas fer una trastada a n'aquella seva qualitat característica; per aixó, a mida que vagi creixent i quan les imperioses necessitats i circumstancies del seu viure gloriós hu reclamin, espremerà el suc picant i farà plorar amb molt cuidado i galanura a tots els que per les seves dolenteries s'hu mereixin, i farà esclatar el riurer a n'aquells humans agraciats que 's mirin els toros des de la barrera en les corrides periodístiques que a L'ALL se li acudeixi improvisar.

I resumint d'una vegada, ara polem fer la següent pregunta per a després donar-li una resposta que indubtablement se convertirà en lapidaria:

¿Per quin fi ha sigut fundat L'ALL?—Per amar i servir a totes les belles en aquesta vida, i marrear a tots els enemics per a que se'n vagin a l'altre.

ALS GERMANS EN PREMPSA

¡Salut! insignes campions del periodisme local, noticiers dels fets vulgars de la vuitena, escriptors d'articles profunds que ni sisquera a les punyefleres pussés interessén, bons germans que hus estimeu sens pogueuse veurer, que no hus barralleu per la por que teniu uns i altres de treureus mutuament els drapets bruts. L'ALL vos saluda: Salut, doncs.

El Deber. Tu, de nom, ets el mascle vell del periodisme. La teva acció, la santa acció católica que desenrotlles des de les teves setze planes ens enamora, ens convéns fins a l'extrem de que'ns volem empollar els cànons per a ésser uns bons canonges amb majordona guapa i tot. L'ALL, commogut, d'aquí'n devant pensa protegir-te.

La Comarca. Tu ets femella. Tens també unes setze cares que les nutreixen amb transcendents articles sortits del morter d'una farmacia; per aixó tots ells tenen flaires de drogues i medicines. Els teus lectors no poder estar mai malalts. També L'ALL te protegeix, perquè ja pots veurer que't fa propaganda tan ben feta com la que's fa per ell el teu apotecari doctor, amable municòfil.

El Reformista. Tu, des de'l teu llensol, ets molt dolent per lo desagrait, ja que't preocupes mes de S. Joan les Abadesses que no pas de la

Mare de Deu del Tura que't va veurer neixer. Pero com que mai sabs omprir-lo per a que sigui interessant, L'ALL te ajudarà si fas bon dat, preocupan-te més dels olotins, escriguent com cal i no insultant a ningú, com fan les persones ben educades.

Humanidad: ¡Adios, humanidad!; si mai tens un article d'en Pere Gil com aquell del cinematògraf, envia'l que L'ALL l'aprofitarà per a fer riurer a la gent el dia que estigui de mal humor. Mira si t'estimem, que fins tenim ganes d'ensenyar-te d'escriurer per a que fassis un bon paper davant de la *Humanidad*.

**

D. Pere Aubert, fill adoptiu d'en Gutenberg: dels cinc periòdics que's publiquen a Olot, tu n'imprimeixes quatre. Amb aixó, ets tot un hèroe.

Per aquest motiu L'ALL sollicitarà del Govern espanyol, per a tu, la Gran Creu de Beneficències—per a que tan ens beneficies—i una vegada obtinguda, en una festa que a l'efecte organitzarà, te la clavarà solemnement al pit esquerra amb un clau de ganxo nou.

SUCCESSOS DE L'ANY 1939

que coneixem per la nostra clarividencia

La bandera de la professó que sortí el dia setze de l'iglesia del Carme, sigué confiada a nostre distingit amic polític D. Virgili del Caso i Val, president del Circol Tradicionalista d'aquesta ciutat i comarca. Les borles han sigut distribuïdes entre els senyors: Casals (E.), Terradellas, Aubert (R.) i Mero, en representació de les societats Centre Conservador, Defensa Social i Centre Catòlic i de la Bona Prempsa respectivament.

**

Ha entrat a formar part de la redacció de L'ALL, el distingit periodista humorístic Mossen Pere Pujol, conegut en el camp de la prempsa barrilaire amb el pseudònim de Mossen Llanguinissa.

Felicitem a nostres caríssims llegidors per que d'aquí en avant podran disfrutar de la xispejant pluma de l'incomensurable Mossen Pere, que tant ens havia costat de arreplegar, a pesar de les valioses proposicions pecuniaries que se li havien fet.

**

El senyor pare de D. Porfiri Calçasses ha obligat a n'aquest a rebutjar la ma de la xamosa i angelical senyoreta D.ª Baldirona Bolós, rossa pubilla del nostre apreciat protector D. Narcís, a causa de haver-li rajat sang del nas d'un so-

lemne i amorós petó que li feu el seu campetxano avi patern D. Lluís.

**

Avui en la reunió celebrada per la Reverenda Comunitat, s'ha concedit a D. Joan Roura la plaça de nunci parroquial, que deixà vacant en Lari per haver sigut elegit Diputat a Corts per aquest districte.

**

Per fi, el viudo D. Joan Josep Caminals ha sollicitat la asprosa ma d'una seva masovera, viuda també. Li desitjem molta feconditat.

**

Hem tingut l'inmensa satisfacció de saludar després de llarga ausencia, a l'eminent metje i inspirat poeta de *festa major*, D. Sebastià Sans i Bori, que altre vegada difinitivament s'estableix en nostra ciutat.

DE RECATXONDIBILIS

Nina petita i bufona, exenta de roses a la cara per que els lliris de Sant Antoni han volgut el lloc per a ells; els teus ulls son negres i brillen com brillaran les antiqüeles en el vestit de *danseuse* que lluiràs el dia que 't dessideixis a debutar en el Ideal Park, per a ballar el garrotin o un kake-val amb en Juli Soler, mestre de les ballerugues que eclipsa des de el seu sexe les glories mundials de l'Isidora Dúncan.

Quina llàstima que els teus peus petits i elegants cada dia hagin de pujar les escales de la sastreria Bellapart, que les teves nalgues encoixinin els taburets del taller del sastrinyolí i que les pulcres manetes hagin de tenir entre els seus dits el fil i l'agulla per a cosir les bragues d'uns amples pantalons, que seràn potser d'una celebritat com en Quimet de Trinxeria, de un sabi com l'Armengol Pujol, o bé per l'antic buròcrata Josep M.ª Serra.

Ets la perla del Carreró de càl Xato, que l'adornes i 'l passeïjes amb tota la teva magestat voluptuosa; i no sabem perque, quan a la nit t'estaciones al extrem del carreró lluint el teu garbo als vianants del carrer Major, ens fas pensar, nina petita i bufona, amb el misteriós carrer d'en Roca de la comtal ciutat de Barcelona.

LA TOMBA D'UN SANT

Sota la platja solitaria i quieta on la vida de Sitjes (?) te son niu hi han trovat una tomba que fou feta pels fenicis vinguts al derrer istiu.

Vingueren d'una terra no llunyana
ont l'imperi fenici toca al fi,
ont ja comensen a esquilar la llana
i a dir-li a n'el pa, pa i a n'el vi, vi.

Foren retuts en la darrera lluita
i cercaven refugi en son exil.
¡Oh sort impia que girant la truita
de llurs victòries n'ha trencat el fil!!

Mes la ferida era mortal, i al rato
de ser-ne de la nau desembarcat,
agonitzant digué: «he pagat el pato
i la víctima he set d'aquest combat».

«Vosaltres tornareu a aquella terra
i mes despulles restaran aquí,
tots seguirem la causa de la guerra
i el càstic ha sigut tant sols per a mi».

«Trista dissort que d'un sol cop ensorres
la gloria d'un poeta i la virtut d'un Sant;
jo que feia cançons i feia gorres
i a voltes feia 'l savi i l'home grant».

«¡Adeusiau, tertulies vespertines,
aont entre enguents el vell «Deber» s'hi mou!
¡Adeusiau, bones gents olotines,
Ja no us podré mai mes amagar l'ou!»

I aixís se va morir l'agonitzant
amb aquell parlament expiatori
i après, van enterrar-lo com un Sant
i varen entonar-li el *gori gori*. (1)

(1) Supliquem a n'el caixista que no confongui *gori* amb Bori, car donaria lloc a confusions i la veritat ho sentiríem molt.

A UN-PETIT REVERENT

Fa pocs dies que mentres un petit reverent estaba dictant disposicions als paletes que donaven els últims tocs a n'aquell niuet que s'ha fet construir en el carrer dels Frares, passà un seu company de sacerdoci i li demanà les tarifes dels seus sermons, per que «noi», deia el demandant, «aixó de arreconar diners per fer-se una casa, es una cosa inconcebible amb les actuals cotisacions». «Amic», replicà el petit reverent, «*el orador nace pero no se hace*».

No obstant a nosaltres ens consta que el petit reverent aludit, posseeix un secret diabòlic per la confecció dels seus sermons, algo aixís com la composició química del paper Carlets, de resultats insuperables.

DE RECLAM

Sabem que s'estàn acabant uns cartells de re-

clam per a els forasters, qual iniciativa's deu a n'el Sindicat de la mateixa. Segons ens diuen en dits cartells s'anuncia a bombo i platets la pròxima obertura de unes montanyes russes, que serà una atracció emocionant i de gran èxit en nostre ciutat.

Ara ens expliquem la sorpresa que ens tenia preparada l'empresari dels aixamplis amb la construcció de l'ondulós i interminable passeig central.

HOMES I FIGURES

Passa severament amb l'augusta magestat d'un deu caigut, aquell home de ferro que evoca el recort de pretèrites lluites. Camina a poc a poc ranqueijant amb orgull i apoiant ritmicament el costat dret damunt d'un bastó prenyat d'histories aterradors. Es en Deu republicà, la personalitat apocalíptica que com una mena d'encarnació diabòlica arrossega l'immortalitat del pecat vora la calma sacrossanta i enssopida de la *bona gent* d'Olot.

Ell es qui parla a les frèvoles generacions d'avui amb les gestes heroiques dels nostres passats en aquelles lluites d'inoblidable memoria. Mes la veu del home de ferro se pert en la indiferencia de la nostra joventut i el vell capità de les gestes plora llàgrimes de desconsolació, fitant les joguines del camp de sport, on maten les hores els jovincels que tan poc saven honrar la niçaga d'aquells ferrenys campions de la finida lluita.

I aixís segueix estingint-se poc a poc, com un sol que va a la posta, l'enorme figura d'un home qu'un jorn fou amo i senyor de vides i hisendes. Mes la llegenda d'en Deu perdura com un estigma de maledicció, i de pares a fills se trasmet amb crudel exactitut i la quitxalla el veure'l s'aparta d'ell com d'un esperit maligne.

Infants benvolguts que llegiu aquestes ratlles, no desvieu vostre camí quan vos troveu amb l'home de la llegenda ni feu com la vella de sagristia que's persigna superstisiosament ni com el capellà curt de gambals que se'l mira com un antropòfeg de carn batejada.

Que l'ànima ferrenya d'aquell home amb tots els seus errors i els seus pecats (¿quí no ha pecat en la vida?) es dolça i tendre com la vostra, i sent la caritat i la bonhomia com el primer confrare de la llista memorable de *los buenos*.

PEL PRÓXIM CONCURS

El concurs hípic serà un fet. Olot se posa a l'altura de les grans capitals. Veurem una extraordinaria afluència de forasters de ambulat i corrent per la pista. Sabem qu'algunes senyoretas olotines també pensen correr-la.